

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/194/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617205530
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617205530.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a sudcov JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v sporovej veci žalobcu: Mesto Liptovský Mikuláš, Štúrova 1989/41, Liptovský Mikuláš, IČO: 00 315 524, zastúpeného FIAČAN & PARTNERS, s. r. o., so sídlom M. Pišúta 936/16, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 861 251, proti žalovanej: S. W., nar. XX. X. XXXX, trvale prihlásená k pobytu na adrese D. P., B. F. XXX/X, t. č. bytom D. P. M. XXXX/XX, o vypratanie bytu, o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 6C/18/2017-31 zo dňa 17.10.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiadna zo strán sporu **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č.k. 6C/18/2017-31 zo dňa 17.10.2017 uložil žalovanej povinnosť vypratať byt č. X, nachádzajúci sa na X. nadzemnom podlaží, vo vchode č. XX bytového domu súpisné číslo XXXX, postaveného na pozemku parcela registra C-KN č. 3334/65 na ulici M. v D. P., pozostávajúci z 2 obytných miestností a príslušenstva, ktorým je kuchynský kút, kúpeľňa + WC, ktorý je zapísaný na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom, pre P. D. P., katastrálne územie D. P., na žalobcu v časti B - vlastníci a iné oprávnené osoby, pod poradovým číslom 1, v celosti, a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca podanou žalobou žiadal uložiť žalovanej povinnosť vypratať predmetný byt do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalším žalobným petitom žiadal určiť, že žalovaná nemá právo na bytovú náhradu a zároveň si uplatnil náhradu všetkých trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že je vlastníkom predmetného bytu, ktorý nájomnou zmluvou zo dňa 26.6.2013 prenajal žalovanej na dobu určitú od 14.5.2013 do 31.7. 2013. Uplynutím dňa 31.7.2013 právo nájmu žalovanej k predmetnému bytu zaniklo, avšak žalovaná byt nevypratala a neodovzdala. Byt užíva bez platnej nájomnej zmluvy napriek tomu, že žalobca opakovane vyzval žalovanú na jeho vypratanie, naposledy prostredníctvom právneho zástupcu písomnými výzvami zo dňa 29.11.2016 a 4.5.2017.

2. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť, poukazovala na svoju zlú sociálnu situáciu a neschopnosť platiť nájomné. Poukázala aj na to, že žije sama so 4 deťmi a s týmito nemá kde ísť.

Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním mal preukázanú dôvodnosť žalobného návrhu v časti, pokiaľ sa žalobca domáhal vypratania žalovanej z bytu č. X. Žalovaná bola oprávnená užívať tento byt na základe nájomnej zmluvy len od 14.5.2013 do 31.7.2013. Odvtedy v byte býva bez právneho dôvodu, teda neoprávnene. Žalobca vyzval žalovanú krátko po skončení nájomného pomeru na vypratania, aj

neskôr písomnými výzvami, ktoré žalovaná ignorovala a z bytu sa neodstáhovala. Žalobca nepristúpil doteraz k vyprataniu žalovanej z bytu z dôvodu, že mu je známa jej nepriaznivá sociálna situácia, no žalovaná neplatí žiadne poplatky za byt. V dôsledku toho žalobca eviduje ku dňu 30.6.2017 nedoplatky vo výške 4.847,18 eur, čo žalovaná nespochybnila, keď uviedla, že platila iba poplatok za elektrinu, pretože inak by jej elektrina bola vypnutá. Nakoľko žalovaná od 1.8.2013 užíva byt neoprávnene, bez toho, aby mala s prenajímateľom uzavretú nájomnú zmluvu, súd mal preukázanú dôvodnosť žalobného nároku o vypratanie bytu, a preto v tejto časti žalobe vyhovel. Vychádzal z ust. § 685 ods. 1, § 710 ods. 2 a § 712a ods. 9 Občianskeho zákonníka. V časti, pokiaľ žalobca žiadal určiť, že žalovaná nemá právo na bytovú náhradu, súd zamietol žalobu, nakoľko žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na takomto určení. Skutočnosť, že nájomca pri zániku nájmu dohodnutého na určitý čas nemá právo na bytovú náhradu je upravená zákonom v § 712a ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nájomca pri zániku nájmu dohodnutého na dobu určitú by mal právo na bytovú náhradu, iba ak to upravuje osobitný zákon (pri zániku nájmu, ak nájom bytu by sa skončil pred uplynutím dohodnutej doby z dôvodu, že byt bez zavinenia nájomcu nie je možné ďalej užívať, alebo ak ide o služobný byt alebo o byt osobitného určenia a nájomca pred jeho užívaním ukončil užívanie iného bytu). Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že sa jedná o neoddeliteľne spojené výroky, pretože ak zákon určuje, že nájomca nemá právo na bytovú náhradu nie je naliehavý právny záujem na to, aby súd citáciu zákona uviedol aj vo výroku rozsudku. Preto v tejto časti žalobu zamietol. Vzhľadom k tomu, že rozsudkom súdu bola žalovanej uložená povinnosť vypratať byt, v ktorom býva dlhšiu dobu spolu so 4 maloletými deťmi, súd poskytol žalovanej dlhšiu lehotu na vypratanie, a to 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Nakoľko žalobe vyhovel iba čiastočne, priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50%.

3. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie tak žalovaná ako aj žalobca v časti výroku, v ktorej súd žalobu zamietol a v časti výroku o trovách konania.

4. Žalovaná v odvolaní vytýkala súdu prvej inštancie, že pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy jej nepriaznivú sociálnu situáciu. Ako uviedla, žije sama so 4 deťmi, ktorých otcovstvo je určené len k maloletej T. W., nar. X.X.XXXX, na ktorej výživu prispieva otec mesačne sumou 27,50 eur. K ostatným deťom otcovstvo určené nie je, navyše maloletá Y. W., nar. XX.XX.XXXX je zrakovo postihnutá, pričom za opatrovanie tejto dcéry poberá žalovaná príspevok 320,- eur. Okrem toho poberá rodičovský príspevok 340,- eur a rodinné prídavky 90,- eur. Vzhľadom na vyššie uvedené nie je možné od žalovanej spravodlivo požadovať, aby sa so svojimi 4 deťmi vysťahovala a uviedla ich tak do ťaživej životnej situácie, kedy by nemali kde bývať, spať, učiť sa, umývať sa, preto rozhodnutie súdu považuje za unáhlené a za vydané v rozpore s dobrými mravmi. Navrhla preto, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietne a rozhodne, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu konania tak prvostupňového ako aj odvolacieho.

5. Žalobca v odvolaní proti výroku č. 2 a 3 uviedol, že poukazuje na skutočnosť, že žalobou na plnenie inej ako peňažnej povinnosti sa žalobou zo dňa 7.7.2017 hlavným výrokom domáhal vypratania bytu č. X nachádzajúceho sa na X. nadzemnom podlaží vo vchode č. XX bytového domu súpisné číslo XXXX postaveného na pozemku parcela registra C KN č. 3334/65 na ulici M. v D. P., ktorý užívala žalovaná po uplynutí dohodnutej doby nájmu bez právneho dôvodu. Výrok 2. žalobného návrhu nemožno považovať za ďalší hlavný výrok, nakoľko ide o výrok, ktorý svojím obsahom dopĺňa hlavný výrok a je výrokom vedľajším (doplňujúcim). Určenie, či žalovaná má alebo nemá právo na bytovú náhradu tak len dopĺňa hlavný výrok o povinnosť vypratať byt a nepredstavuje samostatný hlavný výrok vo veci samej. Žalobca poukazuje na svoju doterajšiu prax v oblasti vypratania bytov, kedy konajúci súd v skutkovo rovnakých prípadoch, t.j. v prípade zániku nájmu dohodnutého na určitý čas rozhodol o vypratani bytu a súčasne o určení, že žalovaný nemá právo na bytovú náhradu a náhrade trov konania v plnom rozsahu. Žalobca má preto za to, že vo veci samej bol úspešný v plnom rozsahu, a preto mu patrí nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100%. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnuté výroky rozsudku súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

6. K podanému odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že s odvolaním žalovanej a skutočnosťami uvádzanými v odvolaní nesúhlasí a stotožňuje sa s dôvodmi prvostupňového súdu, na základe ktorých prvostupňový súd návrhu žalobcu o vypratanie bytu vyhovel. Žalobca trvá na podanej žalobe a skutočnosti uvedené v odvolaní žalovanej považuje za právne irelevantné. Poukazuje na skutočnosť, že žalovaná užíva predmetný byt odo dňa 31.7.2013, t.j. viac ako 4 roky bez právneho

dôvodu, nakoľko nájom podľa zmluvy o nájme bol dohodnutý na dobu určitú, a to do dňa 31.7.2013. Aj keď užíva predmetný byt bez právneho dôvodu, neplatí za jeho užívanie ani za služby spojené s užívaním. V dôsledku tejto skutočnosti sú voči žalovanej vedené viaceré exekúcie a žalovaná neuhrádza mesačné platby za užívanie bytu a za služby spojené s užívaním bytu a nie je ani predpoklad riadneho plnenia si týchto povinností. Ako uvádza žalovaná za opatrovanie zrakovo postihnutej dcéry poberá príspevok 320,- eur, otec maloletej dcéry T. jej prispieva na výživu 27,50 eur, ďalej poberá rodičovský príspevok vo výške 340,- eur a rodinné prídavky vo výške 90,- eur. Teda príjem žalovanej predstavuje sumu celkovej 777,50 eur, a preto žalobca má za to, že táto suma predstavuje dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie úhrad za užívanie bytu a za služby spojené s užívaním bytu. No žalovaná aj napriek tomu si dlhodobo neplní svoje povinnosti vyplývajúce z užívania predmetného bytu. Navrhuje preto rozsudok okresného súdu v časti výroku 1. potvrdiť ako vecne správny a zaviazať žalovanú na úhradu trov odvolacieho konania.

7. Žalovaná v písomnej replike k vyjadreniu žalobcu uviedla, že opakovane uvádza, že prvostupňový súd pri svojom rozhodnutí nevzal do úvahy jej nepriaznivú sociálnu situáciu, a preto považuje rozsudok okresného súdu za unáhľený, vydaný v rozpore s dobrými mravmi.

8. Krajský súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

9. Podľa ust. § 387 ods. 1,2,3 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, celého spisového materiálu a vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany sporu konštatuje, že súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré jasne, zrozumiteľne a primeraným spôsobom vysvetlil.

11. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalovanej nemajú v prejednávanej veci žiadny právny význam, preto nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. V rámci tohto konania, predmetom ktorého je vypratanie bytu žalovanou, ktorá užíva byt bez právneho dôvodu, pretože nájomná zmluva zo dňa 26.6.2013, ktorou žalobca prenajal žalovanej byt vyslovene na dobu určitú od 14.5.2013 do 31.7.2013 už uplynula. Uplynutím dňa 31.7.2013 právo nájmu žalovanej k predmetnému bytu zaniklo, no žalovaná byt nevypratala a neodovzdala ho. Byt užíva bez platnej nájomnej zmluvy napriek tomu, že žalobca opakovane vyzval žalovanú na jej vypratanie, táto na výzvy nereagovala. V konaní bolo nepochybne preukázané, že odo dňa 31.7.2013 žalovaná býva v byte bez právneho dôvodu, teda neoprávnené. V prípade užívania bytu žalovanou bez právneho dôvodu, nemožno žalobcovi ako vlastníkovi bytu ukladať povinnosť zabezpečiť žalovanej akúkoľvek bytovú náhradu, a to zásadne ani za použitia ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na ktorú okolnosť poukázala odvolateľka. V zásade platí, že okolnosť, ktorá zakladá právo na ochranu vlastníka domáhajúceho sa vypratania bytu, nemôže byť súčasne dôvodom k odopretiu tohto práva.

13. S poukazom na vyššie uvedené nemohol potom odvolací súd prisvedčiť argumentom žalovanej, na ktorých založila svoje odvolanie, ktoré odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

14. Rovnako odvolací súd považoval za nedôvodné odvolanie žalobcu, ktorý rovnako ako pred súdom prvej inštancie aj v odvolacom konaní tvrdil, že žiada určiť, že žalovaná nemá právo na bytovú náhradu, v ktorej časti správne súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol s poukazom, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na takomto určení. Odvolací súd zhodne s právnym záverom súdu prvej inštancie uvádza, že nájomca pri zániku nájmu dohodnutého na určitý čas, nemá právo na bytovú náhradu, ktorá skutočnosť je upravená samotným zákonom, a to ust. § 712a ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie zakotvuje, že pri zániku nájmu dohodnutého na určitý čas, nemá nájomca právo na bytovú náhradu. Osobitný zákon môže ustanoviť, kedy aj v takýchto prípadoch má nájomca právo na bytovú náhradu. S poukazom na uvedené ani odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, uvedeným v odvolaní, že sa jedná o neoddeliteľné spojené výroky, pretože ak samotný zákon určuje, že nájomca nemá právo na bytovú náhradu, potom nie je naliehavý právny záujem na tom, aby súd citáciu zákona uviedol vo výroku rozsudku.

15. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku nezistil pochybenie potvrdil ho ako vecne správny.

16. Keďže v odvolacom konaní žiadna zo strán nebola úspešná, odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)